

[Poul Dam.]

Man kan sige, at det er en rimelig afgørelse, fordi man her får det kommunale selvstyre i renkultur; man får en lokal afgørelse af, om det er i ejendomsskat eller i indkomstskat, der skal opkræves det, som kommunen skal bruge. Kommunerne kan her tage alle de forskellige forhold i betragtning, også den skattefradragsret, som vi har for ejendomsskatter — jeg er klar over, at det ikke er indenrigsministerens sag, men kommunalbestyrelserne må vel tænke lidt over det. Det er jo sådan, at på to i øvrigt ens ejendomme vil i realiteten den ejendomsbesidder føle ejendomsskatten tungest, som har den laveste indtægt; fradragsretten er mindre værd for ham. Jeg forstår derfor meget godt de kommunalfolk, som af sociale grunde ønsker at holde grundskylden nede. Der er jo også et hensyn at tage til lejerne, som efter de gældende regler får ejendomsbeskatningen at mærke, fordi den overvælttes på huslejen.

Men jeg synes nu nok, man bør tilføje, at den kommunale frihed her har nogle virkninger, som det måske ikke er helt rimeligt at lade kommunalbestyrelser tage ansvaret for; jeg tænker på ejendomsbeskatningens betydning for grundpriserne. Det er efter min mening det, der er det afgørende spørgsmål, når man drøfter grundskyld. Vi er efterhånden nået til i første række at tænke på grundskylden som lig med ejendomsskyld og andre ejendoms-skatter, altså først og fremmest som en skat, der skal skaffe penge. Men rigtigt anvendt er grundskylden jo noget ganske særligt. Den er et højt værdifuldt middel til at bekæmpe inflationen. Hele det op-pustede prisniveau og kreditniveau, som vi har i øjeblikket, vil kunne bekæmpes — i hvert fald den videre udvikling af det — ved en fornuftigt udarbejdet grundskyldsordning; den må være nogenlunde ensartet over hele landet og kan ikke overlades alene til kommunernes beslutning.

Det er ikke alene et spørgsmål om urime-lige fortjenester. Jeg har set en smukt fabrikeret tryksag, der viser de socialde-mokratiske ministre på vej op på tørre-loftet — eller et andet sted, hvor man går hen — en tryksag, hvori der tales om,

at man vil forøge kapitalvindingsskatten for at fjerne nogle af de urimelige fortjenester på fast ejendom. Men en kapitalvin-dingsskat har jo ingen virkning over for inflationen. Den eneste betydning, den har her, er, at en del af inflationsgevinsterne overflyttes til statskassen, og dér er utvivlsomt god plads til den; men det må dog være væsentligere, at inflationen som sådan bekæmpes.

Jeg har fremført lignende synspunkter tidligere, og jeg skal blot ved denne lej-lighed bebude, at vi fra vor side vil frem-sætte et forslag i den nærmeste fremtid om en supplerung af grundskyldslovgivnin-gen. Vi agter her at foreslå en form for grundskyld, som ikke forøger borgernes byrder i det daglige, men som effektivt kan bremse grundværdistigningen og de urimelige fortjenester på fast ejendom; vi tror, at det er her, man skal sætte ind med en virkelig reform. Vi vil så i øvrigt gerne være med til at gennemføre det fore-liggende lovforslag og foreløbig drøfte det i udvalget.

**Johan Asmussen:** Det har jo ikke kunnet undre nogen, at indenrigsministeren har fremsat dette lovforslag; i virkeligheden er det jo, som det er blevet sagt, en genfrem-sættelse. Jeg forstår, at ministeren håber og ønsker, at det skal kunne gøres færdigt inden jul. Jeg kan nu ikke rigtig se, at det skulle være nødvendigt med al det hastværk; navnlig har vi ikke megen sympati for tanken om, at et lovforslag af dette indhold skulle komme til eksistens og navnlig så hurtigt til eksistens. Det er jo ganske rigtigt, som hr. Thisted Knudsen fremhævede, at landbrugsbeskatningen i højeste grad hænger sammen med både skattereformen og kommunalreformen, og derfor er det vel principielt uheldigt, at man piller et enkelt led ud. Man bør nok prøve på at løse disse problemer i sammenhæng og nogenlunde samtidig med hinanden.

Jeg skal ikke gentage en fremstilling af mit partis stilling til ejendomsskatter i almindelighed og beskatning af landbrugs-jord i særdeleshed, men skal som baggrund for vor stillingtagen til dette lovforslag henvise til det, som ofte før er sagt på mit partis vegne.